FESTIVAL VAN VLAANDEREN MECHELEN &
CULTUURCENTRUM MECHELEN PRESENTEREN

LUNALIA

ZO 28.04 – 20:15

The Dubhlinn Gardens

18e eeuwse Ierse folk

50% Ierse folkmuziek
25% barok
15% ballades
10% whisky

LOCATIE
Cultuurcentrum Mechelen

BEZETTING

Reinoud Van Mechelen, *tenor en muzikale leiding*
Anna Besson, *traverso en muzikale leiding*
Sarah L. Ridy, *harp*
Myriam Rignol, *viola da gamba*
Loris Barrucand, *klavecimbel*

IN SAMENWERKING MET
Cultuurcentrum Mechelen

Programma

The original Black Joke, sent to Dublin

The Red Jock // White Joke // True Joke // Blue Joke // Fancy's all

Ah, the Poor Shepherd's Mournful Fate

Jack Latine

Eileanoir a Rùn (sean-nos)

Ellen A Roone

Ailen Aroon, an Irish ballad sung by Mrs Clive at ye Theater Roya

Teague The Irish Trooper

Will ye go to Flanders

Killiecrankie

Mister Creagh's Irish Tune // The Hawk of Ballyshannon

Anna, a Particular Favourite Irish song

Moggy Lawther

An Buachaillin Bàn – Donald Og

Hunt the squirrel - A reell for Jannie - Up wi't Ailey // D°for the German flute //Chorus Jig

My Nanny O

Inleiding

The Dubhlinn Gardens

Haar twee grootste artistieke passies inspireerden Anna Besson tot het programma "The Dubhlinn Gardens". Sinds haar prille jeugd werd Anna Besson ondergedompeld in de wereld van de traditionele muziek en dans. Met de Ierse volksmuziek kwam ze in contact toen ze amper 10 jaar was en deed ze inspiratie op bij Ierse fluitisten op festivals en workshops. Een paar jaar later dreef haar affiniteit voor de houten fluit haar de richting uit naar de barokke traverso en historische uitvoeringen. The Dubhlinn Gardens is het product van deze tweevoudige muziekpraktijk en het resultaat van doorgedreven onderzoek naar de meest populaire liederen van het achttiende-eeuwse Ierland in een tijd toen traditionele en 'kunstmuziek' nog geen tegengestelde concepten waren.

Tot in de achttiende eeuw bleek het noteren van muziek uit die orale traditie helemaal geen noodzaak, aangezien ze toch sowieso van generatie op generatie werd overgeleverd. Jammer genoeg ging dit ook gepaard met het verlies van heel wat composities die eigenlijk verdwenen naarmate hun auteurs van het toneel verdwenen. Om aan deze situatie te verhelpen, ging men in Londen, vanaf het einde van de 18de eeuw en later, heel wat Ierse volksliederen publiceren in bundels die ook Schotse en Engelse volksliederen bevatten zodat het soms moeilijk blijft om het exacte spoor van elke melodie te achterhalen. De allereerste collectie met uitsluitend Ierse volksliederen, werd in Dublin, in 1724, door de gebroeders O'Neill uitgegeven: *A Collection of the Most Celebrated Irish Airs*. Nadien volgde *The Beggar's Wedding*, in 1728, verzameld en bewerkt door Charles Coffey die hiertoe geïnspireerd werd door *The Beggar's Opera* van John Gay. Maar het was pas aan het einde van de achttiende eeuw dat er een echte bewustwording van het Ierse muzikale erfgoed ontstond. Het eerste harpfestival werd gehouden in Granard van 1784 tot 1786 en werd algauw opgevolgd door het Belfast Harp Festival in 1792. Dat laatste festival bleef bekend omdat de jonge organist Edward Bunting (1773-1843) hierover een geschreven verslag naliet. Hij wordt beschouwd als de eerste verzamelaar die de melodieën en de speelstijl van de harpisten rechtstreeks heeft genoteerd in *The Ancient Music of Ireland*. Het is vooral dankzij dit werk dat wij kennis hebben van de 17de en 18de eeuwse harptechnieken en het solokarakter ervan.

The Original Black Joke, sent from Dublin, hier uitgevoerd in zijn vroegste versie (1720), was het meest populaire lied in Ierland en Groot-Brittannië tijdens de eerste helft van de achttiende eeuw. Gepresenteerd in een heel scala aan schunnige liedjes, toneelstukken ballad-opera's, hofdansen, sets van variaties en andere 'Joaks'

(*Red Joak, White Joak, Yellow Joak, Blue Joke, True Joke, Widow Joak, Grey Joak* en zo verder) dankt de Black Joke zijn succes vooral aan zijn obscene connotaties. Trouwens: 'joak' (of 'joke') was een dialectwoord voor de vrouwelijke genitaliën! Het lied *Eileanóir a Rún* (Eleanor, mijn geheime liefde) wordt hier gepresenteerd in drie chronologische versies. Dit liefdeslied is zo oud dat het moeilijk te bepalen is wanneer dit werk exact werd gecomponeerd. Maar er wordt gezegd dat het geschreven is in de vijftiende eeuw door de bard Cearbhal Ua Dalaigh en dat het geadresseerd is aan Eleanor Cavanagh, dochter van Sir Morgen Cavanagh van Clonmullen Castle, in de provincie Carlow.

De eerste versie, hier uitgevoerd in sean-nós (de oude stijl) en overgedragen van generatie op generatie, is vandaag de dag nog steeds te horen, vooral in Connemara. Reinoud leerde het lied met de zangeres Orlaith Ni Mheachair, die het op haar beurt van haar vader had geleerd. Het succes van dit lied was zodanig groot dat het verscheen in verschillende collecties tijdens de achttiende eeuw, inclusief Coffey's *The Beggar's Wedding en Bunting's A General Collection of Ancient Irish Music*. In deze laatste collectie (1796) is het gebaseerd op een versie van de harpist Denis Hempson, toen negenennegentig jaar oud. Het is deze versie die Besson gekozen heeft, en die Sarah uitvoert op een replica van de Ierse harp met metalen snaren, gekend als Brian Boru's Harp.

Tenslotte is er het lied *Ailen Aroon an Irish Ballad sung by Mrs Clive at ye theatre Royal*. Dit is hetzelfde lied als hierboven, maar in de versie die uitgevoerd werd door de zeer populaire actrice en zangeres Kitty Clive (1711-85) in 1740. Dit werd fonetisch genoteerd in een Iers dialect van de provincie Ulster. Het was een algemene praktijk in die tijd om liederen in te voegen tussen aktes van toneelstukken. De populariteit van *Aileen Aroon* (of *Ellen a Roon)* is voor een groot deel te danken aan Kitty Clive, want vele zangers en muzikanten in Dublin en Londen voegden dit nummer toe aan hun repertoire nadat zij het geïntroduceerd had. Volgens het Ierse magazine *Bolster's Quarterly*, verklaarde Händel, na het horen van *Aileen Aroon*, dat hij veel liever dit nummer had gecomponeerd dan alles wat hij tot dan toe had geschreven!

Een ander thema dat vaak wordt gebruikt in traditionele Ierse muziek is dat van oorlogsvoering. *Will ye go to Flanders?* hoort tot de categorie van anti-oorlogsliederen. Dit is een directe verwijzing naar de toenmalige, reële praktijk van de aristocratie – zowel mannen als vrouwen – die ervan genoten om slagvelden te gaan bewonderen alsof ze naar het theater gingen. *Teague, the Irish Trooper*, bespot de Ierse nederlaag tijdens de belegering van Limerick in 1691 door het binnenvallende leger van William van Oranje. De woorden werden opzettelijk geschreven om ongemakkelijk over te komen met de melodie *The Siege of Limerick*. Want zo werd er gespot met het gebrek aan opleiding van de hoofdrolspeler: vanaf de

late zeventiende eeuw werden lange gedichten gebruikt om de spraak van Ieren van de armste sociale klassen spottend te imiteren en gebruikten ze de voornaam Teague (een corruptie van Tadhg, wat 'dichter' betekend in het Iers) om hen te verpersoonlijken.

Tenslotte is er de slow air *An Buachaillín Bán*, een lied van de provincie Cork, dat Anna Besson leerde van de Ierse zanger Karan Casey. Deze klaagzang verbergt een revolutionair lied: *An Buachaillín Bán* vertaalt als 'de blondharige jongen', een codenaam voor Bonnie Prince Charlie (Charles Edward Stuart, 1720-88). Charles Edward Stuart bleef voor vele Ieren en Schotten zelfs na zijn nederlaag tijdens de Slag van Culloden en gedwongen verbanning in 1746, hun belangrijkste hoop op het omvergooien van het gehate regime van de vorsten uit het Huis van Hannover.

Biografieën

Reinoud Van Mechelen

Reinoud Van Mechelen behaalde in 2012 zijn Master diploma op het Koninklijk Conservatorium van Brussel. In 2017 werd hij bekroond met de prestigieuze Caecilia Prijs als Jonge Musicus van het Jaar van de Vereniging van de Belgische Muziekpers. Een erkenning vanuit het 'thuisland' voor een artiest die vanaf de start van zijn carrière op internationale podia te zien was. In 2011 maakte hij al deel uit van le Jardin des Voix, de academie voor jonge solisten van les Arts Florissants onder leiding van William Christie en Paul Agnew. Sindsdien was hij als solist te beluisteren tijdens tal van (inter)nationale festivals en was hij te gast in een aantal van de belangrijkste concerthallen ter wereld waaronder het Lincoln Center, het Bolchoï theater, de Royal Albert Hall, het Barbican Center en de Opéra Comique in Parijs. Zijn interpretaties van de titelrollen van Rameau's Dardanusen Zoroastre maakten de operawereld op hem opmerkzaam. In 16-17 maakte hij zijn debuut in de opera van Zürich als Jason in Charpentier's Médée onder leiding van William Christie. Naast vele andere optredens, voegde hij nieuwe (concert)rollen toe aan zijn repertoire: Belmonte (Die Entführung aus dem Serail) en Gérald (Lakmé).Hij bracht ook de titelrol in Rameau's-Pygmalionin de Opéravan Dijon, om vervolgens zijn debuut te maken in De Munt en de Staatsoper Unter den Linden Berlin.

Anna Besson

Als laureate van de Fondation Cziffra, is Anna Besson als muzikante gekend om haar meesterschap over de moderne fluit én de traverso. Ze interpreteert veelzijdige en divers repertoire met de juiste codes en technieken, van muziek van het einde van de 17de eeuw tot hedendaagse creaties.

Besson wordt regelmatig uitgenodigd om te spelen in de Opéra van Parijs en in kamermuziekensembles en bouwt tegelijkertijd een carrière uit als barokfluitiste in de schoot van prestigieuze ensembles als Le Concert Spirituel, Les Arts florissants, La Grande Ecurie et La Chambre du Roy, Insula Orchestra, Le Concert d'Astrée, La Chambre Philharmonique, en met het kwartet Nevermind.

Als stichtend lid van het ensemble a nocte temporis poogt ze luister te geven aan het repertoire voor tenor en fluit uit de 18e en 19e eeuw. De twee opnames (« Erbarme dich » 2016 en « Clérambault, cantates françaises » 2018) werden bewierrookt door de pers en ontvingen o.a. twee CHOC de Classica, vijf Diapasons en de Caecilia Prijs.

Haar discografie als soliste omvat onder andere het dubbelconcerto van Telemnn voor traverso en blokfluit met Erik Bosgraaf and friends (Brilliant Classics, 2016), het concerto voor traverso in ré groot van Molter met Die Kölner Akademie (CPO, 2018), de Quatuors Parisiens van Telemann met Nevermind (Alpha Classics, 2017), « L'Horloge et l'âbime », creatie van Fabien Touchard (Hortus, 2018).

Niet enkel wordt Anna uitgenodigd in prestigieuze zalen en festivals als Opéra Garnier et Bastille, Philharmonie de Paris, Elbphilharmonie, Barbican Center, Théâtre des Champs-Elysées, Boston Early Music Festival, Utrecht Early Music Festival, MA Festival Brugge, Salzburger Festspiele, Royaumont, Via Staelle, Festival Mezzo, etc., ze geeft ook regelmatig masterclasses en recitals in Frankrijk en daarbuiten.

Myriam Rignol

Myriam Rignol, geboren op 12 juli 1988, begon op 7jarige leeftijd met viola da gamba bij Christian Sala in Perpignan. Ze behaalde haar diploma in 2004 met excellente onderscheiding. Op haar 16de werd ze ontvangen in het Conservatoire National Supérieur Musique et Danse de Lyon in de klas van Marianne Muller. Hier studeerde ze drie jaar voordat ze, als onderdeel van de Europese Erasmus uitwisseling, vertrok naar de Hochschule für Musik in Keulen (Klas van Prof. Rainer Zipperling). Ze voltooide haar studies aan het CNSMD in Lyon in juni 2010, waar ze een Master in viola da gamba behaalde met grote onderscheiding.

Tijdens haar carrière ontving ze reeds advies van Jordi Savall, Wieland Kuijken, Philippe Pierlot en Emmanuel Balssa.

Myriam Rignol wordt regelmatig uitgenodigd als soliste of als lid van een ensemble of een orkest in verschillende landen (Frankrijk, Duitsland, Spanje, Portugal, Zwitserland, Italië, Engeland, Polen, Roemenië, Kroatië, Zweden, Noorwegen, VS, Libanon, Senegal, Japan, Taiwan, Colombia, Chili, Mexico, Brazilië,…). In juni 2009 ontving ze de Tweede Prijs op de internationale wedstrijd "Bach-Abel" (Köthen – Duitsland). In mei 2010 ontving ze de Eerste Prijs in de Internationale Wedstrijd voor Oude Muziek van Yamanashi (Kôfu – Japan) en in augustus 2011 ontving ze de Tweede Prijs en de Publieksprijs op de Internationale Musica Antiqua Comeptitie van het MA Festival (Brugge – België).

Ze is een van de oprichters van Ensemble "Les Timbres" met violist Yoko Kawakubo en klavecinist Julien Wolfs, die samen de Eerste Prijs ontvingen op de prestigieuze Kamermuziekcompetitie in Brugge (België, 2009) en de Prijs van de Beste Hedendaagse Creatie.

Ten slotte maakt ze ook deel uit van Les Arts Florissants (William Christie), Ensemble Pygmalion (Raphael Pichon) en l'Ensemble Correspondances (Sébastien Daucé) met wie ze al verschillende platen heeft opgenomen. Ook heeft ze reeds samengewerkt met verschillende andere ensembles en orkesten zoals Hesperion XXI (Jordi Savall), The Harmonic Poem (Vincent Dumestre), Ricercar Consort (Philippe Pierlot), The Harmonic Hand (Frédéric Bétous), etc.

In 2011 creëerde ze een viola da gamba klas aan het Conservatoire du Grand Besançon, waar ze momenteel ook doceert.

Sarah Ridy

Sarah Louise Ridy behaalde haar bachelor diploma in moderne harp aan de Royal Northern College of Music in Manchester. Vervolgens legde ze zich toe op de barokharp en werd ze de eerste studente die een masterdiploma behaalde in barokharp aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, Nederland.
Haar geliefkoosde instrument is een 'Cellini' model van een Italiaanse drievoudig besnaarde harp van harpbouwer Rainer Thurau uit Wiesbaden in Duitsland, een instrument waar ze verliefd op werd tijdens het Wereld Harp Congres in Genève. Ze heeft echter onlangs een prachtige metaalsnarige Gaelische harp van Violaine Alfaric toegevoegd aan haar kleine harp familie en hoopt dit kleine juweeltje te kunnen bespelen tijdens uitvoeringen in de nabije toekomst, samen met haar nieuwe gotische 25-snarige harp, gemaakt door Franz Reschenhofer.
Sarah treedt zowel solistisch op als met tal van ensembles over de hele wereld. Ze speelt in een verscheidenheid aan stijlen, waarvan er veel hun roots hebben in de oude muziek. Ze is altijd enthousiast door het vooruitzicht om nieuw repertoire te ontdekken en om de bekendheid van de barokharp te vergroten. Na jarenlang verblijf in België en Nederland, is ze onlangs teruggekeerd naar Engeland. Ze is momenteel de hoofdleerkracht barokharp aan het Koninklijke Conservatorium in Den Haag.

Loris Barrucand

Loris Barrucand, geboren in Savoie, behaalde zijn diploma voor klavecimbel en basso continuo aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. Tijdens zijn studies kreeg hij les van gewaardeerde musici, zoals Olivier Baumont, Blandine Rannou, Christophe Rousset, Stéphane Fuget, Bertrand Cuiller, Françoise Lengellé,… Na zijn afstuderen kreeg Loris Barrucand al snel de kans om te werken met de beste oude muziekensembles in Frankrijk. Ook concerten met Les Talens Lyriques, La Rêveuse, Correspondances, Les Cris de Paris, Les Siècles, La Tempête, A nocte temporis, Harmonia Sacra et Desmarest maken onderdeel uit

van zijn agenda. Daarnaast is hij een van de oprichters van het Sarbacanes Wind Ensemble en het vocale ensemble Cosmos.

In februari 2018 was hij koordirigent onder Christophe Rousset in Et in Arcadia ego, een bloemlezing van de lyrische werken van Rameau in de Opéra Comique. In 2019 werd hij assistent van Vincent Dumestre voor *Coronis* van Sebastian Durón.

Als solist is Loris te zien in *Oh Louis*, de nieuwste choreografische creatie van Robyn Orlin, waarbij hij het podium deelt met Benjamin Pech, de sterdanser van de Parijse Opera. Na een opmerkelijk debuut in het Théâtre de la Ville, ging *Oh Louis* op tournee doorheen Frankijk (Caen, Valenciennes, Rennes, Angers, Cannes) en eveneens in het buitenland (Luxemburg, Berlijn, Brussel,…)

Als lid van het culturele democratiseringsproject 'Operabus – Cultuur wordt mobiel', reist Loris de kleine wegen van Valenciennes en Hauts-de-France af met Harmonia Sacra, zo komen ze ook bij het publiek uit achtergestelde gebieden. Na vele jaren in het artistieke gezelschap van Yannick Lemaire delen zij sinds september 2018 de muzikale leiding van het ensemble Harmonia Sacra.

Cultuurcentrum Mechelen

Cultuurcentrum Mechelen is een open artistiek huis met stevige funderingen in de stad en regio, maar met deuren en vensters wijd open voor artistieke invloeden van buitenaf.
Ze bieden een breed podiumprogamma voor jong en oud waarbij artistieke kwaliteit en eigentijdse relevantie voorop staan. Ze hebben oog voor de artistieke productie in onze stad. Waar mogelijk ondersteunen ze lokale artistieke initiatieven of opkomend talent samen met hun lokale partners.
Cultuurcentrum Mechelen profileert zich met een gevarieerd tentoonstellingsaanbod. De tentoonstellingen zijn voornamelijk eigen producties, waar zoveel mogelijk in dialoog wordt gegaan met kunstenaars of partners. Dit resulteert in een eigenzinnig en uniek programma.

Parkeer voordelig en veilig in onze indigo parkings!

Komt u shoppen of moet u in de buurt zijn?

Zet je wagen dan zeker bij ons!

Abonnementenformules voor dagdagelijks parkeren ook mogelijk.

Voor meer info:
parkings.mechelen.be@group-indigo.com
be.parkindigo.com

INDIGO

RUIMTE VOOR DE TOEKOMST

ARCO IS UW GDPR PARTNER

Arco streeft de GDPR richtlijnen na binnen onze Document Management en Workflow Management oplossingen bij al onze klanten.

Wij kunnen de bestaande situatie m.b.t. het in regel zijn met de GDPR-wetgeving beoordelen en de gewenste situatie vastleggen samen met de klant.

Een stappenplan naar de gewenste situatie met concrete acties is het resultaat van deze dienstverlening.

Hiervoor worden de volgende elementen binnen de GDPR-wetgeving nagestreefd:

- Rechtmatige, behoorlijke en transparante verwerking van de gegevens
- Juistheid van verwerking
- Integriteit en vertrouwelijkheid
- Welbepaald doeleinde bepalen
- Minimale gegevensverwerking verzekeren
- Beperkte bewaartermijn instellen
- Recht om vergeten te worden aantonen
- …

Interesse?
www.arco.be

Arco
digital paperflow

EXPERIMENT/
KUNST/THEATER/JAZZ/
KLASSIEKE MUZIEK/POËZIE
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/
GESCHIEDENIS/ERFGOED/
HEDENDAAGSE MUZIEK/FEST
POLITIEK/ECONOMIE/WORL
PERFORMANCE/SOCIOLOG
Klara. Blijf verwonderd.

VOLVO
THE NEW VOLVO V60
klinkt als muziek
in de oren.
VERMANT
Antwerpsesteenweg 271
2800 Mechelen
Tel 015 29 25 25
Puursesteenweg 380
2880 Bornem
Tel 03 890 00 54
Sint Jozefstraat 12
2840 Rumst
Tel 013 880 55 53
2,1 – 7,6 L/100 KM I 49 – 176 G CO2/KM (NEDC correlated)
Milieu-informatie KB 19/03/2004: www.volvocars.be. Afgebeeld model ter illustratie.
GEEF VOORRANG AAN VEILIGHEID.

15|12|2018
>12|5|2019

MUSEUM
HOF VAN BUSLEYDEN
MECHELEN

It almost seemed a lily

Berlinde De Bruyckere

museum Hof van Busleyden Koninklijk stadspalats Mechelen
ERKEND MUSEUM
Vlaanderen verbeelding werkt
MECHELEN
Klara
Helemaal Knack.
Fonds Baillet Latour
KU LEUVEN
THE BRUSSELS TIMES www.brusselstimes.com

LAUS POLYPHONIAE 2019

16-25 AUGUSTUS

MARIA VAN BOURGONDIË

AMUZ

INFO & TICKETS:
+32 (0)3 292 36 80
WWW.AMUZ.BE

FESTIVAL VAN VLAANDEREN

klara

Vlaanderen
verbeelding werk

VU BART DEMUYT, KAANDENSTRAAT 81 2000 ANTWERPEN

COLOFON

ORGANISATIE

Dr. Jelle Dierickx
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Loes Habraken
productie
Ingken Grosse
zakelijk medewerker
Marijke Tielemans - De Bolle
stagiaire
Jasmine Swinnen
stagiaire
Xi-an Princen
stagiare

PROGRAMMABOEK

Jelle Dierickx
Michaela Defever
Loes Habraken
Xi-an Princen

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
Ludo Kools
secretaris
Greet De Clerck
Bart De Nijn
François Mylle
Annemarie Peeters
Michel Oliebos
Annick Schramme
Björn Siffer

ALGEMENE VERGADRING

Michel Vanholder (voorzitter), Eddy Brouwers, Rogier Chorus, Constant Demeester, Heidi De Nijn, Marie-Louise Grouwet-Vervliet, Jeroen Martens, Frank Nobels, Tom Van den Eynde, Raymond Vanderwaeren, Nicole Van Dessel

GRAFISCH ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

WETTELIJK DEPOT: D/2016/0180/37

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van de uitgever. Programma onder voorbehoud van wijzigingen. Het is niet toegelaten beeld-of geluidsopnamen te maken tijdens de concerten zonder expliciete toelating van de directie van het Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Mechelen
Zoutwerf 5, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 26 23 41
mechelen@festival.be

www.lunalia.be

SUBSIDIENTEN

Vlaanderen
verbeelding werkt

MECHELEN

SPONSORS

Arco
digital paperflow

Klara

rtv

NationaleBank
VAN BELGIË
Eurosysteem

VERMANT

VOLVO

Auvicom
group

INDIGO

REPAS
QUALITY CATERING

Piano's
Van Innis
www.vaninnis.be
Mechelen

ELISABETH
HOTEL
LIFE'S SHORT
START SMILING

PARTNERS

kunstencentrum nona

UiT
in Mechelen

cc M
cultuurcentrum
mechelen

KOOR & STEM

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is lid van de European Festival Association en de International Society for Contemporary Music.

EUROPEAN
FESTIVALS
ASSOCIATION